

Romantismul contestat de cei ce nu cred în el

AlbAtros

Dedic această poezie celor care cred
că romanticul e un nebun...
Eu sunt romantică,dar nu-s nebună!:)
Sunt un suflet visător,prin miile de suflete
la fel ca mine.

*

Un joc
printre fraze și cuvinte,
un călător printre clipele frumoase
este romanticul adevărat...

Ar trebui ca cerul să ne încânte,
cu-n albastru strălucitor,
la fel,în fiecare zi sau noapte,
dar...la unii plânge precum ploaia de
afară,iar la alții strălucește printre
cuvinte dăruind culoare fiecăru
cuvințel...

În nopțile tăcute
lumina lunii ce-i ascunsă
printre nori arde doar dorurile
încinse printre necuvinte,pe care
doar roanticii le pot atinge cu aripile
luându-le în zborul lor!...

Prin jocul de cuvinte
se aude în surdină
un cântec plin de frumusețe
ce freamătă
precum o frunză aruncată-n tumultul
vieții dăruind lumină și mister...

Îngrijorați
sunt cei ce sunt lipsiți
de romantism, fiindu-le teamă
că-n viața lor,
la porțile iubirii nu le bate-un înger,
ci un demon
ce dansează vesel și plin de ură...
călcând cuvintele și romantismul

precum pietrele cubice din carosabilul
de până mai ieri...

Cuvinte,
scurte,prelungi,albe,negre
și necioplite dă glas unor patimi
încolăcind gândirea celui ce le scrie
dacă romantismul nu-i la el ...

Prin jocul de cuvinte,
în noaptea ce-a trecut, oftatul
și suspinul tristului neromantic
ce-și plângea în surdină
frumoasele-i momente ce îl alintau
romantic, până mai ieri,este inutil!...

Convețuirea dintre un romantic
și un ne...romantic,
este anevoioasă și plină
de încercări,în final dispare,
precum soarele printre norii de afară,
rămânând neromanticul
cu sufletul temător
ce strigă neîncetat,că i se datorează tot
ce romanticul a visat...